

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază
Nimeri singuraticii à 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc pe acțiuni.

Alianța Naționalităților.

Serbăm o zi aniversară. Astăzi un an s'a publicat prin ziarele naționale alor trei popoare spre surprinderea plăcută a Românilor, Sârbilor și Slovacilor, — și neplăcută a contrariilor lor comuni — convocarea congresului naționalităților, care s'a ținut la 10 August 1895. Și cum ieri tocmai am văzut opera analoagă a celor trei popoare în Paris, un amestec plăcut de amintiri și sentimente de mulțumire ne umplu sufletul în aceste momente.

Acum un an o dulce tresărire s'a resimțit în atâtea piepturi generoase, cari ridicându-se mai pe sus de propriul lor „eu” știu să se devoteze și problemelor mai mari ale binelui deobște. Le era, ca și la aflarea neașteptată a unui lucru de mult cercat și dorit.

Într'adevăr, ideea de alianță a popoarelor nemaghiare din Ungaria e tot atât de veche, pe cât de firească. Isvorită dintr'o necesitate comună, ea n'a putut să nu se impună tuturor minților gânditoare, tuturor inimilor mari, cari își regulează cursul sentimentelor în direcțiuni luminate de luminile minții prevezătoare.

Deși sunt rari oamenii cu atari însușiri, deși masele popoarelor — cari în cele din urmă ele hotărăsc, — se conduc de multe prejudețe, siluite ori provenite din nebulose isvoare, totuși încă îndată la începutul luptelor naționale s'au găsit oameni, cari simțeau necesitatea unei proceduri comune între popoarele egal oprimate și egal nedreptățite de același dușman comun.

Aceeași idee s'a impus și s'a și realizat în parte după așa numita „restaurare a constituționalismului” în parlamentul din Budapesta, unde deputații Românilor aveau relațiuni de alianță formală cu deputații celorlalte naționalități.

Eată de ce convocarea congresului naționalităților, care avea să reieze legăturile întrerupte, să ratifice și pecetuiască noile legături încheiate, abstrăgând dela toate peripețiile laterale, a fost viu și fără de rezervă salutată de toți Românii și de toate cele trei popoare.

Lucru foarte firesc.

Noi nu ne vom amăgi pe noi înșine ca să credem, că contrarul nostru ar fi slab și ușor de învins. Nici unul dintre popoarele oprimate nu face astfel de sinămagire. Din contră cu toții vom recunoaște, că stăm față în față cu un contrar puternic, care prin hasardul timpurilor, prin grația puterilor și prin indolența chiar a noastră s'a întărit timp îndelungat, și a ajuns acum într'o situație, în care dispune de toată forța statului, de toate mijloacele puterii, de toate armele, mai mult morale, cu care poate teroriza, înfrânge ori corupe. Cu toții ne vom da seama, că aparte nici unul dintre noi, popoarele nemaghiare, nu vom fi în stare singuri să înfrângem de tot puterea lui nelegală și nedreaptă, pe când împreună lucrând, în alianță operând, cu o organizație ținută spre același scop comun, negreșit vom reuși, ca să înfrângem grandomania, închipuirea și șovinismul lui fără margini și să restabilim ează în patria comună ordinea dreptății și egalității, basate pe libertatea generală a tuturor popoarelor.

Din idei de această ordine a eșit ideea alianței formale, care s'a ratificat în congresul din Budapesta, celebrând publice actul înfrățirii și stabilind programul comun de organizare și acțiune uniformă. Idei, cari și astăzi au, și încă mult timp înainte vor mai avea, aceeași valoare nestrămutată.

De un an abia există legătura bine încheiată între cele trei popoare, și deja putem constata eficacitatea luptei comune. Înregistrăm în grabă: *Protestul comun*

dela 1 Maiu al comitetului executiv în contra milleniului; acțiunea antimilenară a tinerimii naționalităților în Viena și meetingul celor trei naționalități în Paris, meeting, a cărui acțiune am prezentat-o în numărul de ieri.

Am înregistrat cu bucurie aceste acțiuni și manifestațiuni, cari toate sînt urmări directe ale alianței, — nu zicem într'adins ale congresului, pentru-că știm, cum tinerimea și înainte de congresul din Budapesta a făcut atari comune proceduri. Și le-am înregistrat cu bucurie, nu numai pentru-că ele ne dovedeau spriginul moral și simpatia lumii culte din Europa, ci mai ales pentru-că le vedeam pornite din ideea alianței naționalităților nemaghiare; le vedeam realizând această idee, menită să producă o luptă comună și uniformă în contra opresorilor comuni.

Pentru-că, se nu ne amăgim. Simpatia popoarelor civilisate, a Francezilor, Germanilor, Italianilor, etc., poate să ne încurageze, poate să ne dea un sprigin moral. Dar' ar fi greșit din partea noastră, dacă am prețui peste măsura covenită aceste succese. Încurajarea, ce ni-ar da-o Francezii, numai atunci are un efect real, dacă avem în noi înșine o basă de curaj; spriginul moral al „lumii culte” numai atunci ne poate fi de folos, dacă există într'adevăr ce se fie sprigină, dacă există în noi înșine o forță de luptă.

Și apoi se nu mai uităm un lucru. Dacă apar articoli favorabili nouă, și ne favorabili Maghiarilor; dacă bărbați frunțași se rostesc pentru noi în contra Maghiarilor; dacă peste tot ni-se arată simpatie și ni-se asigură sprigin moral, se nu uităm, că simpatia aceasta e condiționată, că spriginul acesta e, mai mult sau mai puțin egoist. Așa a fost, așa este și așa va fi, fără de a pute zice, că aceasta ar fi nefrumos. Se nu uităm, ce a zis, numai deunăzi, înțeleptul și cinstitul bătrân, Gladstone, cu referență la popoarele balcanice: — „Aflu, că cel mai sigur razim al lor este încrederea în puterea lor proprie; află, că încrederea justificată în sine însuși își are condiția sa de existență în concordie”.

Cuvintele marelui bătrân al Angliei se potrivesc minunat și la adresa noastră a Românilor în special și a popoarelor nemaghiare din Ungaria în general.

De aceea, acum la aniversarea, ce o facem unui pas din cele mai însemnate pentru ideea alianței, se cuvine și e de lipsă să cugetăm bine asupra importanței ei și a cuvintelor de mai sus. Încrederea în noi înșine și — ca condiție — concordie!

Eată ce ne trebuie, eată ce ne folosește și ajută efectiv.

Nu mai astfel vom pute realiza dorința, exprimată ca o necesitate, în convocătorul congresului, dorința, care denotă și o direcțiune nouă, față de trecut, și absolut necesară pentru viitor. Eată-cum se exprimă această dorință:

„Trebuie anumit să ne organizăm astfel noi toți, care avem aceleași drepturi de apărare, încât să ne putem prezenta în fața adversarului nu ca reclamanți, cari cerșesc drepturi dela bunăvoința cuiva, ci ca un factor care și-l eluptă în conștiința, că și se cuvin, și-i destul de puternic, ca să și-l cucerească”.

Eată scopul, pentru care s'a făcut alianța naționalităților și pentru care trebuie să o cultivăm cu toată îngrijirea și mai departe, întărindu-o și mărindu-o.

Nu după „îndulciri”, nu după mici întrigi dosnice, nu după microscopice machiavelisme și „diplomaticești” apucături, ci pe calea croită de alianța naționalităților să mergem, nu cerșind drepturi, ci eluptându-ni-le în conștiința, că ni-se cuvin.

Archiducele Otto. „Correspondența politică” scrie, că M. Sa Monarchul a însărcinat pe ministrul național polon (*Landsmann-minister*) în cabinetul cisleithan Dr. Rittner, a instrua pe Archiducele Otto în toate ramurile agendelor administrative.

Împregiurarea aceasta ar însemna, că Archiducele Otto ar pute deveni, el, moștenitorul tronului, ear' nu fratele lui, Archiducele Francisc Ferdinand. Am anunțat la timpul seu, că A. Sa se mutase să petreacă vara în castelul Conopiște, de lângă orașul Benešov, în Boemia. Deși s'a învîrtoșat puțin, astfel încât greutatea corpului și-a sporit cu 6 chilogramme, totuși se vede din dispoziția suspomenită a M. Sale, că chiar în cazul, dacă starea de sănătate a Archiducelui Fr. Ferdinand s'ar îndreptăți întru căva în mod durabil, nu se pun speranțe mari, de a pute purta sarcinile domniei atât de grele în monarchia noastră.

Congresul limbilor romanice Facem o reamintire. — „Tribuna” dela 11 August 1895, nr. 171, publică, deodată cu prima știre dela congresul naționalităților și următoarea telegramă:

Bordeaux, 9 August n. (Telegramă particulară a „Tribunei.”) *Congresul limbilor romanice s'a deschis astăzi aici. Dintre Români sînt de față domnii Urechid, Busila și Staurceanu, cărora li-s'a făcut o primire foarte simpatice. Discursurile Românilor sînt împinate cu frenetice aplause.*

Congresul își exprima dorința, ca limba română să se propună în școlile superioare și speciale ale țerilor latine, și decide cu unanimitate, ca congresul să se țină în anul viitor 1896 la București. Enunțarea acestei hotărâri a stîrnit o furtună de lungi aclamațiuni.

Am vrea și noi, și noi, să știm, că și noi Români sîntem, să știm ce s'a ales de această unanimă decisiune a congresului limbilor romanice?

Confederația balcanică. Regele Alexandru al Serbiei merge la 8 August la Cetinie, spre a întoarce-și vizita ce i-o făcuse Nikita. Cu acest prilegiu confederația celor trei domnitori slavi de pe Balcani, va căpăta nouă consfîțire și prin logodirea regelui Serbiei cu fiica Elena a prințului montenegrin. O depeșă oficioasă de ieri aduce această știre.

Darea „Ligei” în judecată.

— Raport special al „Tribunei”. —

București, 21 Iulie v. 1896.

Votul de blam, primit în congresul de acest an al Ligei culturale, nu e destul, cum se vede, pentru oamenii cu piele groasă pe obraz, ci a-estea caută din tot adinsul să fie blamați pe toate liniile, în public, în presă și în cele din urmă chiar și din partea judecătoreie, la ajutorul căreia au apelat în zilele din urmă.

Oare și laudă dlui Periețeanu Buzău, care grijește ca rușinea respirată asupra vechiului comitet (caterisit de congres) să fie cât se poate de mare.

Altcum e ușor de înțeles, de ce anume se pune la cale o luptă atât de desperată din partea comitetului cu blamul și cu... banii, ca să viră de nou stăpân pe Ligă. Dl Sturdza simte adecă, că se clătina terenul sub picioarele guvernului d-sale și o știe, că în scurtă vreme va fi silit să treacă de nou în opoziție, unde „Liga culturală” și „chestia națională”, sînt două oi bune de muls, făcându-se popular și iubit. De aci dară lozica guvernului, ca să se pună mîna pe Ligă cu orice preț. Mijloacele se nu se alegă. Ear' dl Periețeanu Buzău, fiind om de partid și om bine disciplinat nici nu se alege. Văzînd, că publicul și-a luat în bățocură cu sforțările sale ridicule, ear' presa tot așa, a recurs la ajutorul judecătoreie de pace, căreia și-a prezentat în 3 Iulie v. o jalnică prosă, numită „Jalbă de urgență”, în care cere, nici mai mult și nici mai puțin, decît scoaterea comitetului Ligei din apartamentele acestei societăți cul-

turale, predarea acestora în posesiunea dlui Periețeanu-Buzău, plus despăgubire 1300 lei.

Dl judecător de pace Gr. Călinescu, admițînd urgența, a citat la pertractare pe cei împriținați pe ziua de 8 Iulie v. Despre decursul pertractării vă dau următoarele amănunte:

La apelul nominal a răspuns din partea reclamantului (Periețeanu-Buzău), dl avocat co'onel Șoimescu, ear' din partea improcesuaților numai dl avocat I. L. Vișan, reprezentantul dlui profesor universitar și vicepreședinte al Ligei, Mihail Vlădescu. Președintele Ligei, dl I. C. Grădișteanu, fiind dus la țeară, nu a primit citația și nu s'a putut înfățișa, ear' dl avocat D. Nenițescu, nu a fost citat în toată regula, pentru-că dovada de comunicare a citației nu s'a putut exhiba, deci asemenea nu s'a prezentat.

Dl avocat I. L. Vișan ia cuvîntul și indică chestiunea, că urgența s'a admis fără a se motiva, contrar dispozițiilor art. 84 din actuala lege a judecătorilor de pace. Arată în termeni convingători penibila impresie ce a făcut în public acest fapt, a cărui comitere poate căde numai asupra subalternilor, căci încrederea ce o are publicul în simțul de dreptate, în capacitatea și integritatea dlui judecător, sînt de notorietate publică și mai presus de orice bănuială. Cere în numele mandatului seu, ca reclamantul să fie obligat la viitoarea înfățișare să comunice dovezile în cari se cuprind motivele ce hotărăsc judecata a admite urgența, ca astfel să se poată discuta în contradictoriu chestia urgenței.

Reprezentantul reclamantului nu se opune, și astfel se admite și de către judecător această cerere. Se amînă deci judecarea acestui proces pe ziua de 22 Iulie v., când reclamantul va cita din nou întregul comitet.

Se vorbește, că până la această dată dl Periețeanu-Buzău își va retrage acțiunea, convins fiind singur, că nu va ajunge nici pe această cale la rezultatul dorit. Eu însă nu dau crezîmînt acestor versiuni. Scandalul fiind început, dl Periețeanu-Buzău îl va continua până la ultima consecință. Bine face! Nu noal comitet al Ligei va avé să se căiască pentru această purtare copilărească, ci însuși înscenatorul ei, care om bătrîn și în-căruntăit fiind, ar trebui să se geneze de fapte copilărești.

Vom vedé care va fi sfrîșitul acestui scandal, condamnat de întreagă presa și de întregul public din București.

S. C. Aron.

Visita Monarchului Nostru

la

Curtea Română.

Pentru a pune într'o lumină și mai deplină visita M. Sale Împăratului-Rege la București, avem de înregistrat încă două voci de presă. Una este din „Allgemeine Zeitung din München”, care a publicat la 13 Iulie articolul de mai jos, datat din Viena, ear' cealaltă este o voce maghiară, scoasă din articolul de ieri al lui „Magyarország”.

Trebuie să însemnăm, că până azi singur acest ziar maghiar s'a declarat asupra acestei visite.

Eată articolii:

„Allgemeine Zeitung”.

De când contele Goluchovski a fost denumit ca reprezentant al monarchiei austro-ungare la curtea regală din București, el se bucură de o deosebită încredere din partea regelui Carol al României. Precum era raportul imperiului față de Serbia, întocmai așa și față de România raporturile erau atât în privința politică cât și economică prea des amînțate din partea Maghiarilor, cari totdeauna se arătau foarte simțitori când afinitatea dintre naționalul regat al României și Români din Ungaria se validita în vre-o formă oare-care, ori cu deosebire când producțiunea de cerealii sau vite a Ungariei era pusă în concurență productelor României. Perderea mare a Austriei, prin un lung răboiu vama! cu

România, contele Goluchovski nu a putut-o evita, însă cu mare tact și paciență a știut el exopera, ca cel puțin să nu se întempele o înstrăinare politică între Austro-Ungaria și România și ca în aceeași vreme *mărgintul egoism maghiar* să se corecteze prin recunoașterea însemnății, ce o are România pentru politica de pace a Austro-Ungariei precum și a triplei alianțe, ca un stat independent care desparte totodată lumea slavă dintre Carpați și Marea-Neagră. Pentru această direcțiune, a politicii austro-ungare designată de mintea sănătoasă, contele Goluchovski a știut să afle la regele Carol întotdeauna o deplină apreciere. Și mai că am pute zice, că după învingerea primei nefcrederi față de domnitorul Hohenzollern din Orient, în proporția, în care înțelepciunea sa de domnitor și destoinicia sa militară a știut să transformeze ambele principate Moldova și Valachia într'un stat cultural european bine regulat, — și din an în an au câștigat totodată tot mai mult și referențele de sinceritate și amicitie ale curții vieneze față cu curtea bucureșteană. Pe când și conții Andrassy și Kálnoky erau în poziția de a pute aprecia dispozițiunile și simțîmintele personale, precum și cunoștințele și principiile politice ale regelui României, în întreaga valoare lor adevărată pentru Austro-Ungaria, pe atunci contele Goluchovski își ocupase postul seu, avînd deplină încredere a regelui Carol și fiind bine informat despre referențele sale intime și cu multă îngrijire cultivate față de bărbații de stat și conducătorii statelor, cari erau chemați, afară de nemijlocitele scopuri ale triplei alianțe a supraveghia susținerea ordinii prezente a statelor Europei.

Pentru de a face referențele amicale deja existente dintre statele vecine Austro-Ungaria și România, după posibilitate și mai strinse, era deci o problemă de sine înțelească a actualului conducător al politicii externe din Austro-Ungaria. Și în această privință i-s'a dat prima ocaziune bună prin înseși referențele personale ce se formează între Împăratul Francisc Iosif și regele Carol. Acesta din urmă a avut adese ori îmbucurătoare ocaziune de a saluta pe fratele Împăratului Archiducele Carol Ludovic ca oaspe al seu. Ear' între regina Elisabeta (a României) și Archiduceasa Maria Teresa, ambele înzestrate cu frumoase însușiri, existau cele mai intime relațiuni, cari relațiuni deosebit de amicabile nu erau alterate nici decăt prin diferența vederilor lor religioase.

Ear' pe de altă parte însuși firi nobile a Împăratului trebuia să-i fie foarte simpatice ținuta asemenea nobilă a regelui Carol și presupunerea pare a fi pe deplin basată, că la repetate visite ce le-a făcut regele României Împăratului și cu deosebire ultima vizită în Ischl, au fost sulate cu toată sinceritatea afacerile cele mai de aproape ale ambelor state între cei doi Monarhi.

O irregularitate până aci existentă, va fi acum cu desăvîrșire delăturată prin împregiurarea, că este fapt hotărît contra-visita Împăratului Francisc Iosif la regele Carol și anume visita este adusă în legătură cu festivitățile deschiderii Porților-de-fer.

Contele Goluchovski se poate felicita pe sine, că însemnătatea acestei întălniri a Monarhilor atât de plastic ese în relief față de visita din urmă a principelui de Muntenegru făcută regelui Serbiei.

Dacă însă unele foi vieneze în legătură cu această vizită par a crede, că prin mijlocirea Austro-Ungariei s'ar reîncepe cu siguranță relațiunile diplomatice dintre România și Grecia, cari s'ar referi la atât de des pominita uniune balcanică din partea Slavilor, apoi atunci aceste foi par a merge ceva prea departe în credința lor. Trebuie să ne reamintim numai visita foarte familiară a regelui Serbiei făcută nu de mult la curtea din Atena, ear' în ceea-ce privește relațiunile Serbiei față de Austro-Ungaria, apoi avem înaintea noastră faptul îmbucurător, că regele Alexandru în urma înțelegerilor prietenești dintre ministrii sei și ministrii Ungariei în Budapesta, va veni însuși acolo spre a cerceta exosiția millenară, primind totodată în același timp cu mare plăcere invitarea Împăratului Francisc Iosif de a participa la deschiderea Porților-de-fer.

Cât privește regele Carol, el este cu desăvîrșire liber de ambiția, de a se amesteca faptime în afacerile statelor balcanice,

Gândul în sine foarte măgulitor de a face o uniune personală între România și Bulgaria...

A pune România însă în o linie alături de statele balcanice nu se poate admite, decât apoi...

„Magyarország”

România acum de ani de zile poartă un răboșiu ascuns în contra Ungariei. Acolo își are Liga rezidența...

O țeară care agită în contra alteia, care pentru turburarea păcii interne a celeialalte se constituie în societăți...

Cătră o atare țeară, cealaltă nu privește cu drag, și guvernul nu-i poate lăuda politica ei bună...

Acum Maiestatea Sa, face o vizită în România, reînnoindu-i regelui român vizita din Viena...

În vizita Maiestății Sale, România nu va vedea o vizită a regelui maghiar, ci vor sărbători pe împăratul Austriei...

Foile bucureștene scriu cu multă imbelugare despre vizita Maiestății Sale, scoțând în relief cu deosebire...

Tot în foile din București cetim, că vizita Maiestății Sale, voese o folosească pentru așternerea unui nou Memorand...

părerii și sentimente naște în România vizita Maiestății Sale Francisc Iosif I...

Vizita aceasta nice nu va mulcomi agitația în contra Ungariei. Lupta dintre naționalități și ungerice...

România cea supărată foc pe Ungaria cu cât va saluta cu mai mare însuflețire pe M. Sa Francisc Iosif...

În relațiile de față Maghiarii nice nu se pot bucura de vizita Maiestății Sale în România...

Meetingul din Paris.

Bucuria ce o simțim cu toții de reușita atât de strălucită a meetingului din Paris, e atât de generală...

„Národní Noviny” dela 18 c. are și ea o corespondență particulară din Paris, din care credem interesant a scoate următoarele amănunte:

Trebuie — zice corespondența la început — să fie înregistrate unele fapte, din care s'a cristalizat această idee...

Calmea manifestației a fost însă vorbirea, pe care a rostit-o, în numele Slovaciilor, corespondentul din Paris al lui „Národní Listy”...

În numărul viitor vom reproduce unele părți din vorbirea dlui Schmidt-Beauchez, cu care scriitorul acestor rânduri e foarte bine cunoscut...

Articolul a fost iscălit de Pázmándy, precum și de prietenul său personal, domnul Saissy, redactor la susmenitul ziar...

Nu știm pe cine și-a închipuit dl Saissy sub astfel de persoane, atâta e însă sigur, că d-sa, când coloniile sârbă, română și cehoslovacă...

Articolul lui Pázmándy și refuzul ziarului „Journal” de a publica răspunsurile, a fost unul din cele din urmă și mai puternice îmbolduri, care au îndemnat pe Români, Sârbi, Cehi și Slovaci...

Causa generală negreșită este însă toate sforțările Maghiarilor: de a interverti! a mulcomi faptele, stările faptice naționale și politice din Ungaria...

Corespondentul începe apoi a relatea despre decursul meetingului cum a povestit-o raportorul nostru. Ajungând la oratorul cehoslovac spune:

Calmea manifestației a fost însă vorbirea, pe care a rostit-o, în numele Slovaciilor, corespondentul din Paris al lui „Národní Listy”...

În numărul viitor vom reproduce unele părți din vorbirea dlui Schmidt-Beauchez, cu care scriitorul acestor rânduri e foarte bine cunoscut...

Și dl Sch.-Beauchez se achită de chemarea sa în modul cel mai demn.

Maghiarii și „oardele” lor.

Sub titlul acesta ziarul parisian „L'Éclair” dela 10 Iulie, publică următorul articol, pe care-l putem adauge în șirul celor de ieri.

Noi am avut nu odată ocaziunea de a spune ce credem noi despre modul cum Maghiarii au pus în praxă sfatul celebru al domnului de Beust...

Aceste „oarde” se știe, sânt Românii, Sârbi, Slovaci, care formează majoritatea populațiunii din Ungaria...

Pentru a-i „păzi”, adevărat pentru a-i menține sub dominațiunea lor, Maghiarii au întreprins și întreprind încă și azi...

Înzădar li-s'a reamintit, că și ei au fost asemenea acestora „oardele” Austriei, înzădar li-s'au făcut observări, că tractamentul pe care îl aplică ei Românilor și Sârbilor...

Chestiunea vine de nou a fi agitată din ocaziunea sărbătorilor millenare și ieri o delegațiune a coloniilor română, sârbă și slovacă...

Noi am dori mult, ca oratorii cari vor vorbi la această întrunire să reușească a convinge opiniunea, că aici nu e vorba de a lua partea unui popor în contra celuilalt...

Ei nu vor avea lipsă de niște dovedească, că cauza lor este o cauză justă. Pentru ei va fi destul, dacă vor să aibă spriginul nostru moral, a evita tot ceea ce ar pute să denatureze caracterul încercării lor.

Într'adevăr noi nu sântem pentru Maghiarilor, pentru Români. Noi sântem pentru Maghiari și pentru Români.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI”

Valea-Murășului, Iunie 1896.

— Bătăie millonară. — Un examen rău și o ordinațiune ministerială. — Recolta. —

Mai zilele trecute călătorind prin acest ținut, am aflat dela niște oameni o grămadă de lucruri importante, pe care vă rog să binevoiiți a le publica în prețuia „Tribună”.

Încă prin zilele trecute niște țărani români din Varmaga, o comună curat românească, aveau să scoată în urma unui proces, niște parole dela perceptoralul din Deva. Au

mers acești oameni la dl notar din Hărău Bugyal Sándor, să le facă o rugare și să le stee în ajutor ca să capete banii mai iute.

Nu după mult timp li-a și venit rezultatul afirmativ, ear' ei au mers ca să scoată banii, pe când notarul era tot în călăul lor.

După ce au scos banii și s'au întâlnit cu notarul, acesta li-a spus să vină la el acasă. Au venit oamenii, dar' ce să vezi? În poarta cancelariei notariale respective comunale era adăncetul notarial Balog Kálmán, care i-a chemat în cancelarie unde notarul a înțuciat ușa și apoi mai având pe lângă el un „magyar nemes” din Hărău...

Tot în susnumita comună Hărău s'a făcut școala de stat, anexându-se școala română confesională la cea maghiară confesională; dar' și aceasta numai prin amăgiri s'a făcut!

Acum însă a venit o ordinațiune dela ministru prin care îndatorază pe voinicul notar a face un nou arunc pe comună, ca să se plătească învătătorul cu 500 fl., învătătoarea cu 500 fl., doi preoți catechisători cu câte 100 fl. unul, etc. etc.

Dă bani Române, că „statul plătește”, dar' tot din al tău; dacă nu te-ai putut învoi să faci școala profesională la învătătorul tîn Român, dă la Ungur 600 fl. Oare mai bine e așa?

Grânele și cucuruzele prosperează foarte frumos și pe aici, dar' mai mult și mai minunat vîile. Atâția struguri ca în anul acesta, povestesc oamenii bătrâni, nu s'a pomnit de multă vreme.

„Dela vie.”

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Politica n'are să-și aleagă problemele sale, ci să le primească precum ele se ivesc din îndemnul spațului și al timpului, din acea împletire a forțelor sănătoase ale omeneiiei, cu toate acele morbidități, care fu lumina fizică se numesc suferință, ear' în cea morală rău.

Dahlmann.

FOIȚA „TRIBUNEI”

O scrisoare economică.

Domnule Redactor!

Spun drept, că te laud — și nu te pot lăuda în deajuns — pentru „concurșul economic” ce l'ai publicat, pare mi-se în nr. 143 al „Tribunei”.

Se scriu un ar articol economic, și pentru atâta lucru să câștigi de pildă 25 numerii din „Biblioteca pentru toți”, eată nă lucrul ușor, ear' pentru mine, care sânt un „economist” cum rar găsești, o jucărie! Vezi, dar' dle Redactor și dispune de pe acum ca să mi-se expedize cei 25 numerii din „Biblioteca pentru toți”, căci premiul al III-lea (celelalte le am și eu, ca un Român bun) îl câștig eu.

O, și articolul meu va forma de sigur o epocă nouă, în economia națională. El va fi plin de none și sensaționala invenții economice: pluguri, cari ară de sine, grâu, care răsare fără de a fi sămănat, și alte asemenea.

Preved deja că are să fie celebru. Preved cum voi fi lădat și premărit de toți și toate, ear' sub umbra gloriei mele eterne, preved cum te vei odihni și răsfața și d-ta, dle Redactor, care mi-ai dat privilegiul norocos.

La început — de ce să nu o mărturisesc sincer? — nu eram în clar ce-ți voi scrie,

căci — fie zis între noi — eu plug și sapă în viața mea nu am văzut, decât prin bolte, și la tata în cămară.

Mărturisesc, că nici habar n'am cum se lucră pământul, dar' toate aceste nu m'opresc de a fi un economist teoretic foarte bun, deși par-mi-se cărți economice nu am cetit nici-rând!!

Pe lângă frumoasele mele cunoștințe teoretice — nu ca să mă laud — nu-mi mai trebuia decât puțină praxă, pentru-ca să scriu articolul acela „celebru”, care să mă pună nesmintit în posesiunea alor 25 de volume din „Biblioteca pentru toți” pentru cari, de ce nu aș spune-o, mă doresc mai mult ca după o păreche de boi.

Acum am făcut și „praxa” recerută. Și vrei să știi, domnule Redactor, unde am făcut eu această praxă?

După ce am cetit „concurșul” d-voastră drept studii preliminare, sau prealabile cum s'ar zice mai „diplomaticeste” am plecat în voiaj. Am eu un prieten, econom excelent (aproape ca mine!) și m'am dus la el în Micești, ca să fac praxă.

Prietenul meu Chimu — nu-l cunoașteți pe Chimu? — este econom în toată puterea.

Poate e chiar mai mare econom decât redactorul „Economului”, pe care îl adaugeți ca suplement la „Foaia Poporului”. Las' că amicul meu pentru a purta economie pe lângă vaste cunoștințe mai are și câteva sute de jugere de pământ, pe când redactorul „Economului” poartă economie numai pe două foi de hârtie — dar' ce am eu eu aceste?... Să trec mai departe.

Așadar, cum îți spusei, am plecat la Chimu, la prietenul meu, să fac praxă economică. Ce băiat frumos și cu minte e prietenul meu. Îți poți face închipuire d-nule Redactor — pe mine mă cunoști el întru toate saamăna cu mine — așa ca să-l măcânci cu ochii, nu alta!

„La întă” am ajuns abia seara — și la cină deja în cercul unei societăți draguțe și plăcute — am început a face praxă.

La masă era o friptură de porc, și una, de vită; ambele excelente (știu eu cine le-a pregătit!!) Ce urmează de aici?

Nu e o clasică și instructivă pildă aceasta, că fiecare om să crească cât se poate mai mulți porci și cât se poate mai multe vite?

Dar' m'am ocupat eu și cu vîile! Pentru-că, de d-voastră cereți articoli despre teme actuale, și eu cred în modesta mea credință, că o temă mai „veinic veche, veinic nouă”, prin urmare mai actuală, ca și vîile și — vinul, nici că există. Acum mai ales, când filoxera, acest neîmpicat dușman al nostru roade cu colții sei de oțel chiar strugurul în floare, s'ar pute oare o temă mai actuală?

Amicul meu Chimu, ca bun econom, ce să respect, a pus la masă vîn, și ce vin, de să-l bei și cu ochii, când nu mai poți cu păharul. Se pricepe de sine, că am făcut o praxă, așa de strălucitoare, cât împruându-o cu cunoștințele mele teoretice asupra filoxerii, o să scriu un articol îmbătător de strașnic, de o se poți strîpi și filoxera — cu el.

Și încă tot nu mi-ei expedat premiul al III-lea? Am să continuez.

În ziua următoare am făcut o minunată excursie la pădure — firește, că și aceasta din considerații economice.

Am format o mică și foarte draguță societate — eram vre-o 10 la număr — firește că și domnișoare. Așa că nu-mi iai în nume de rău, dacă voi vorbi despre ochii domnișoarelor, puțin? Știu eu că-ți plac și d-tale ochii draguți, cei negri, în care te cufunzi poetisând.

Și ce ochi frumoși aveau domnișoarele, cari m'înșoțiau în excursia-eu economică!

Negri ca mura erau ai uneia plini de cumișenie și serioșitate. — Două aveau ochii căprii, — blânzi și de un farmec dulce răpitor, ear' una, — ochi albaștri!

Ah „ochi albaștri”, „ochi albaștri”!! Totuși este trist în lume!

Albastru, mai în prosă înseamnă senin, și cine nu știe, că seninul este o condiție sinequa non a economiei raționale-naționale? Dacă nu-i senin e nour și din nouri ploaie, și ploaia strică feul, holdele etc.,

Eată, ce comooară de învătătură economică a zăcut, nedescoperită până acum, în „ochi albaștri”!

Dar' să revin — pentru economia scrișorii mele — la excursiune.

Dealele dogoritor ne nădușia. Eu, econom vestit, însă nededit a urca dealuri, obosisem de tot. Dar' asta nu m'a împedat, (de ce să n'o spun?) să-i dau brațul ei, frumoșei cu ochii albaștri, dulci, de o naivă bucurie. Și știi ce am experiat, dle Redactor? După ce și-a pus brațul ei pe brațul meu,

ca prin minune mi-a perit oboșeala, și cu forță nouă urcam dealul alături cu ea!

Se poate o descoperire mai interesantă? În fine am ajuns în dealul dela pădure. Ce privești minunată ni-se oferia ochilor!

Nu departe se zăreau mușii Abrudului, țeara nenorocitului Iancu și a asupriților Moți. Ear' în apropiere, văi șerpuitoare și coline acoperite cu vîi, verdeață și bogiție de grău aurii, un paradis raiu pentru ochii înșetați de a privești frumoșe...

Și deasupra tuturor acestora se întinde un cer senin „albastru”, și eu stăteam visător, vrăjit și de albastrul cerului și de albastrul ochilor.

O, dle Redactor, cât de frumos e să te preumbi prin pădure, făcând studii economice! Cum mă adăncește în visuri lăuntrul tău feeric și cât îmi ești de sfântă, de seumpă, o, pădure!

Tărzii pe când amurgul muria pe vârful mușilor ne-am reînturnat acasă, ceialaltii oboșiți, ear' eu întărit printr'o mulțime de cunoștințe economice, din cari voi zidi celebrul meu articol.

Ne-am reîntors, am mai petrecut; timpul a trecut repede, lăsând sufletească de impresii pline de emoție sufletească, m'am reîntors la locașul meu singuratec și acum... stau singur la masă, să-ți scriu d-tale.

Totuși este trist în lume! — chiar și atunci, când faci studii și praxă economică.

Elso Raiffeisen jun.

P. S. Mă rog să nu-ți uiiți a-mi expedia numerii „Biblioteca pentru toți”.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

„Dreptatea“ (nr. 152) arată în prim-articolul: „Isteți peste măsură“ cât de isteți politicieni se închepesc omnipotenții noștri și aduce drept pildă „miserabila lor armă“...

ASTRA.

Avis.

„Se aduce la cunoștința corului învățătoresc a Reunirii inv. români sălăgeui, cum și a părților chiorene, că „despărțământul XVI. sălăgian-chioran“ al Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“...

Șimlău, la 16 Iulie 1896.

Alimpu Barbolovicu, vicar for. apess al Silvaniei și dir. desp. și presid. al Reunirii inv. români sălăgeui.

Alecsiu Vedoria, secret. I. al Reun.

CRONICĂ

Sibiu, 23 Iulie n. 1896.

Pentru Mehadieni. Colecta pentru nenorocitele victime dela Mehadica se continua. Acuși vom publica o nouă listă de contribuienți. Până acum s'au distins Români în Bistrița și mai ales cei din Timișoara.

Sănătatea moștenitorului de tron s'a mai îmbunătățit. S'a îngrășat și se află în Boemia la Konopis, unde venează în fiecare zi. Până acum a pușcat 63 căprioare.

Un preot român exchis din casina maghiară. Zărele maghiare publică știrea ca membrii casinei maghiare din B. Ciaba l-au exchis pe Victor Popovici, preot gr.-or. din casina lor — pentru înțuta lui anti-patriotică. Privitor la cazul acesta și di Popovici ne trimite o scrisoare, în care pune toată vina pe membrii casinei, deși în primul loc e dînsul vinovat. Ce a avut dînsul, ca preot român, să se înscrie la o casină maghiară?! Cine caută privilegiu de a se face de rts, găsește.

Bánffy báró — în vacanțe. A plecat odorul millenar, cel mai scump și frumos al nației singure alcătuitoare de stat; s'a dus aseară, Mercuri în vacanțe, să se odihnească după atâtea osteneți; după atâtea batjocuri și palme ce a îndurat dela conaționali sei și din partea străinătății. A părăsit capitala Iudapalestinei împreună cu doamna baroneasă, cea atât de mult nebagată în seamă de către magnatoicele nației. Mai întâiu se duce la Ischl, să zică Monarhului, că părăsește regatul Ungariei, pe trei săptămâni, primul se ministru. De aici, Sâmbătă, ia trenul spre Ostende, unde, după-cum povestește „P. Lloyd“ va sta 10—12 zile, ear' pentru a se întoarce la Iudapesta „câtră sfârșitul primei jumătăți a lunii August“. Fără el, asigură obrabinerul, nu se va ține nici un consiliu de ministri, ca nu cumva să.... Și toate aceste prețioase amănunte le bagă „P. Lloyd“, ca primul entrefilet al numărului seu de ieri-dimineață, ca și când ar fi vorba de vre-o importantă afacere, pe când de obicei pleacărilor ministrilor în vacanțe și întoarcerile lor se anunță în toate zărele austro-ungare numai printre știrile zilei. Publicându-o ca entrefilet și încă cel dintăiu, Ovrei îi știu bine vanitatea omului incult, de aceea îl lingusec, rîzînd după spatele lui și dându-și bine seamă, că trebuia va fi bine răsplătită prin ocrotirea intereselor ovreiești ale Kaghaluiui, reprezentate de „Pester Lloyd“ et. Comp.

Vindecarea pelagrei. Știrea dată de noi, că domnului Al. Talășescu l'ar fi reușit să obție vindecarea medicală a pelagrei prin lavajul organismului cu ser artificial, se confirmă.

Mustrare a conștienței. În orașul Frankfurt de lângă Odesa s'a întemplat zilele acestea, că la exercițiile militare de gimnastică un soldat de rînd n'a cetezat să sară la pământ de pe un gard de scânduri. La aceasta locotenentul Steffen, se infuriă într'atât, încât porunci la doi soldați să arunce jos de pe gard pe laș, ceea-ce se și întemplă. Soldatul aruncat jos rămase însă grav rănit și acum zace în spital. Locotenentului îi pără așa de rău de fapta sa, încât se împușcă.

Ce e viața unui fișpan ungu-resc? La întrebarea aceasta a răspuns chiar un fost fișpan liberal, contele Pálffy János sen. Răspunsul la această întrebare l'a dat din pricină, că un Jidan îi scotora date biografice. Eată-l: M'am născut în 31, am devenit fișpan în 71, am fost până la 74, după-ce

m'am retras m'am ocupat numai cu afaceri private. Am călătorit mult, am văzut multe și am experiat multe. Am fost liberal și acela voiu și fi. „Acesta e istoria vieții mele“. Într'adevăr, destul de scurtă și de „cuprinzătoare“.

Expoziția—jidovească. Mai zilele acestea directorul expoziției din Budapesta a prins de veste, că portăreii dela expoziție nu rup biletele vizitatorilor, ci li-le iau futregi și apoi le vînd din nou. Prin aceasta se înțelege, că au păgubit foarte mult pe arangerii expoziției. Până acum a și prins un portărel recipiat, de care, Doamne căți vor mai fi?

Presa maghiară — microscop. „Alkotmány“ vorbind de renumitul scriitor humoristic german Stettenheim zice, că acela scriind despre presa maghiară s'ar fi exprimat, că e „un microscop prin care și lucrările cele mai mici se vîd mari“. Și are tot dreptul, „nimicurile“ totdeauna se vîd mari în presa maghiară, numai plîngerile și durerile noastre mari și juste, se vîd totdeauna mici, ear' une-ori nu se pot vedea de loc. De ce?! Sigur pentru-că plîngerile și durerile noastre sînt prea mari și prea juste decăt se poată fi privity prin un „microscop“ cum e presa maghiară.

Necrolog. Afăm cu durere, că di Dumitru Baltes, părintele responsabilului nostru a răposat azi-dimineață, în Oca-Sibiului, în vîrstă de 72 de ani. Trimitem condolențele noastre familiei întristate.

Dulceața limbii maghiare. În o carte maghiară foarte serioasă și de valoare literară, a cărcia nume nu îl spunem, nevoind a-l face reclam, am aflat următorul cuvînt: Legmegendhetelenebb. Noi îi compătîmim pe Unguri, că sînt condamnați a roști atari cuvinte, cari sînt în stare a rupe limba omului!

Politica în căsătorie. Va se zică, după o informație a zărerului triestin „Piccolo“, presupunînd că se adierește, ficia Milena a principelui Munților-Negri are să devină viitoarea regină a Italiei. Astăzi vine știrea, că o altă fică a lui Nikita, Elena, va deveni de sigur nevasta regelui Alexandru al Sârbiei. Acest princip al celei mai mici și sărace țerișoare a știut așa de bine manevra, încăt până acum a căpîtat trei gineri: cea mai mare fică a lui e măritată după principiile Petru Caraghiorgevici; a doua după marele duce rusec Nicolai Nicolaevici, vîr cu actualul Țar; a treia după ducele Leuchtenberg al Rusiei. Aceste două au căpîtat zestre dela răposatul Țar Alexandru III. Se zice, că Rusia a zădărnicit toate încercările regelui sârbesc Alexandru, ce le-a făcut până acum pe la două curți germane și la curtea grecească de a căpîta nevastă, și ar fi fost decisa a-i strica planurile și în viitor, numai și numai pentru a-l sili să se căsătorească cu o fică a lui Nikita. Și eată acum să împlinește pofta Rusiei și în dragoste, căci — așa cere politica. Mai are prințul Munților-Negri două fice, afară de cele-ce se logodesc acum. Nu-i nimic, Țarul le va găsi pețitori și lor.

Promisiuni ministeriale. După-cum se știe, doctorii s'au ocupat mult cu Pulszky Károly, care zice-se, era nebul la mînte. Acum chestiunea sănătății lui Pulszky formează din nou obiectul cercetării consiliului sanitar din Budapesta, care cercetare va dura mai multe luni. E lucru curios, că ministrul Wlassics, știntoriat cu așa, a promis dieței, că va căștiga el tablourile, pentru care Pulszky a mîncat sute de mii. Tablourile nici în ziua de azi nu se pot vedea în pinacoteca Budapestei.

Milionar sgârșit. După-cum se scrie din Lemberg, lucratorii de pe moștele milionarului Paberevski Wladislav s'au pus în grevă — fiindcă nu l'și-au primit plata de 4 luni.

Affendakis prins. Se scrie din Német-Mokra, că Affendakis a fost prins de către un muncitor de acolo. Știrea a făcut mare bucurie(!).

Petrecere în Blaj. Subscrierul comitet arangiator, invită la petrecerea de vară, ce se va ține Duminecă, în 2 August a. c., în sala hotelului „Univers“ din Blaj.

Comitetul arangiator: Patriciu Barbu, stud. în drept; Valeriu Căndrea, rig. în drept; Ioan Chirilă, stud. în drept; Aurel Ciato, stud. în drept; Ludovic Ciato, stud. în drept; Liviu Căndrea, stud. în drept; Aureliu Ciorte, cand. prof.; Basil Crișan, stud. în drept; George Dabieșiu, stud. în drept; Victor Fodor, stud. în med.; Drd. med. Valeriu Laszlo; Drd. med. Vasilie Maior; Ioan Moldovan, stud. în med.; Drd. med. Nerva Moldovan; Valer Moldovan, stud. în drept; Emil T. Muntean, stud. în med.; Semproniu Muntean, stud. în drept; Drd. med. Emil Pop; Victor Pop, stud. în drept; Victor Poruțiu, rig. în drept; Robin Pațiu, stud. în drept; Dionisiu Roman, stud. în drept; Toma Vasina, stud. în drept.

Prețul de intrare: de persoană 1 fl., de familie 2 fl. 50 cr. Venitul curiat este destinat în favorul reuniunii pompierilor voluntari din Blaj. Inceputul la 8 ore seara NB. Damaele sînt rugate a se presenta în toilette simple.

Raportul general

al comitetului societății de lectură „Andrei Șaguna“ cu finea anului școlar 1895/6.

(Urmare).

XV. Dl G. Bogdan-Duica: 28. Îndreptar practic în economia rurală, de I. Baciu, 1 op, 1 vol.

XVI. Dl Dr. George Maior și autor: 29. România agricolă, 1 op, 1 vol.

XVII. Dl Ioan Moța și autor; 30. Fără podoabe, fără alaiu, 1 op, 1 vol.

XVIII. Dl Marion Chenădi: 31. Români călători, de Ioan Kalinder, 1 op, 1 volum.

XIX. Dl Victor Păcała: 32. Beschreibungen über das Wesen der Gottheit, der menschlichen Natur und christlichen Religion, 2 opuri, 2 vol.

33. Codicile Mateiu Voilean, 1 op 1 volum.

34. Klogstocks Lieder, 1 op, 1 vol.

35. Leben und Thaten des weiland Hochwürdigten Pastors Rindvigius, de Dr. C. F. Bardt, 1 op, 1 vol.

36. Cunoștințe practice despre grădini și cultivarea lor, de Dr. I. Vasiciu, 1 op, 1 volum.

37. Dracul și femeia, roman, 1 op, 1 volum.

38. Unser Feldmarschall, 1 op, 1 vol.

39. Christliches Volk, wach auf! Dr. Karl Lueger, 1 op, 1 vol.

XX. Dl Grigoriu Maniș: 40. Istoria bisericească ort. română, de Andreiu bar. de Șaguna, 1 op, 1 vol.

41. Vieța lui Vlad Tepeș Vodă și Mircea Vodă cel bătrîn, de D. Bolintineanu, 1 op, 1 vol.

42. T. Livi ab urbe condita lib., 1—5 1 op, 1 vol.

43. Grundriss der deutschen Sprachlehre, de F. Kern, 1 op, 1 vol.

44. Leitfaden der Universalgeschichte, de E. Kapp, 1 op, 1 vol.

XXI. Dl Ioan Dordea: 45. Praktische ungarische, de I. V. Marton, 1 op, 1 vol.

46. Der wienische Secretär, Sprachlehre, de Samuel Niedel, 1 op, 1 vol.

XXII. Dl Teofil Caliman: 47. Die Irrfahrten des Odysseus, de E. Jordan, 1 op, 1 vol.

XXIII. Dl Lazar Pavel: 48. Cura naturală, de G. T. Miculescu, 1 op, 1 volum.

XXIV. Dl D. Balescu: 49. Mica Fadetă, de G. Sand, 1 op, 1 volum.

Din fondul societății s'au procurat 37 opuri și 37 volume. Prin compactarea și înregistrarea unor ziare și foi periodice, biblioteca s'a înmulțit cu 8 opuri și 8 volume. (Va urma.)

Mai nou.

Adevărat se fie?

„Magyarország“ spune, că „Temps“ din Paris are o telegramă din București, în care se zice, că mai mulți deputați români vor lua parte la conferința interparlamentară, ce se va ține în Budapesta.

Aderărat se fie oare?

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Triest, 22 Iulie n. Știrea adusă ieri de „Piccolo“ despre logodirea prințului moștenitor al Italiei, Victor Emanuel cu principesa Milena a Muntenegrului e luată dintr'un isvor demn de credință. Prințul a făcut cunoștința principesei la sârbările din Moscva și îndată a prins mare înclinare cătră dînsa. Se zice, că principesa va trece la religiuena rom-catolică.

Atena, 22 Iulie n. Din Canea se vestește, că adunarea națională crețensă a ținut alaltăieri a doua ședință.

Constantinopol, 22 Iulie n. Adunarea națională crețensă s'a întrunit alaltăieri în a doua ședință.

Atena, 22 Iulie n. În ședința sa a doua, adunarea națională crețensă, la care au asistat și deputații mohamedani, a procedat la alegerea diferitelor comisiuni. Până la sosirea răspunsului Porții la reclamațiunile deputaților greci se vor ține numai ședințe de formă.

De Sâmbătă încoace nu s'a întemplat nici un fel de încăierare între trupele turcești și resulații.

Londra, 23 Iulie n. O întrunire a comitetului de ajutor pentru Crețensî, sub președința ducelui de Westminster a luat hotărîrea a porni la Creta o comisiune cu scop de a distribui ajutoare, precum și de a fuvita popoarele europene și americane întru a conlucra pentru micșorarea miseriei.

Bibliografie.

Gramatica Germană

de Sava Popovici Barciuanu, revidată și complectată de Dr. Daniil Popovici Barciuanu.

Această gramatică a limbii germane este cunoscută tuturor Românilor, cari de limba germană au avut vre-un interes. Acum ea a apărut în ediția a cincia și este provăzută cu o prefață scrisă de dl profesor seminarial din Sibiu, Dr. D. P. Barciuanu, fiul răposatului autor. Prefața este scrisă în temnița Văluiei, unde dl Dr. Barciuanu, după-cum se știe, a suferit pentru Memorand. Revidată și complectată gramatica în fond și formă, ea se presentă cu mult mai bună și din punct de vedere practic și teoretic pusă pe un teren cu mult mai științific. Completarea constă din o mai bună arangiere și alegere a bucăților de cetit și tradus, prin o mai practică întocmire a vocabularului alfabetic dela finea fie-cărei deprinderi și dela finea gramaticii însași. Revidarea este îndeosebi cu privire la stil, dar' mai pe sus de toate la ortografie, aplicându-se acum ortografia fonetică a Academiei și delăturându-se astfel o pedecă principală a edițiilor anterioare.

Atențiunea ce s'a dat celor patru edițiuni anterioare va deveni deci cu mult mai intensivă față de aceasta nouă și mai perfectă ediție. Limba germană, după-cum vedem din zi în zi, trebue să o cultivăm tot mai mult. Prin această gramatică este asigurată teesim-nica cunoaștere a limbii germane. Ea poate servi ca manual de gramatică la toate școalele noastre medii, precum și ca manual de deprindere în limba română la gimnasiile cu limbă de propuneve germană. Cu această gramatică a mână poate studia limba germană un om mai matur chiar și fără instructor. O recomandăm cu căldură.

Gramatica conține 27 coale 8° și costă numai 1 fl. 40 cr.

Se poate procura dela „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Chestiuni de învățămînt, un volum de 340 pagine; note asupra învățămîntului primar de d. A. Lupu-Antonescu, profesor și inspector al școalelor primare și normale. Cuprinde următoarele capitole:

Statul și învățătorul. — Alexandri și C. Negruzți pedagogi. — Cartea de cetire. — Programa studiilor primare. — Cine, ce? — Un învățător inimos. — Negru pe alb: sărăcimea școalelor rurale, recrutarea învățătorilor, localurile, circumscripțiile școlare etc. — Conferențele didactice. — Cucerii de Ruși. — Examenle particularilor. — Școala și școlarii. — Un document școlar: reformele propuse de consiliu general de instrucțiune din 1884. — O excursiune la țeară.

De vînzare la toate librăriile și la editorul H. Steinberg, strada Șelari nr. 18. Prețul 2 lei.

Căldărarul zilei.

24 Iulie n. 1896

Înțan: Muc. Proclu și Ilarie. Gregorizan: Cristina. Scările: răsare 4.24, apune 7.36 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Iulie n. 8 ore dimineața.

Table with 5 columns: Observat, Diferența din presiut, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului. Values: 794.3, -1.0, +19.0, -29.8+16.2, NW

Din țeară 21 Iulie n. 7 ore dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcția și tăria). Rows: Budapesta, Sătmăș, Cluj, Orșova, Arad, Paalocza.

Sosii în Sibiu.

În 23 Iulie n. 1896

Hotel „Imperatul Romanilor“. Dr. H. Riedl și Leibnitz, medici de ștab din Viena. Kampf inginer suprem din Boița.

Hotel „Neurivier“. V. Ma lersbach, sublocotenent din Petroșeni. Dr. I. Thill, avocat din Nicolsburg. Brosanski și B. Bolte, ofiieri de rezervă din Budapesta. L. Petri, profesor și H. Steiner cu soția din Budapesta. I. Kainrath din Viena. G. Benes cu familia din Garat, toți comercianți. P. Ivan, econom din Blaj. Dumitrescu cu soția, comerciant din România. T. Geazu cu ficia din Gherla. Simeon, privatier din Șeica-mare.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Iulie n. 1896.

Large table with multiple columns: Sămălețe, Grâu, Bănățesc nou, Grâu dela Tisa, etc. Columns include quality, price per 100 chilogr., and price per 100 chilo.

Table titled 'Cursul pieții din Sibiu.' with columns for various goods like flour, oil, and sugar, listing prices and quantities.

Table titled 'Bursa de Budapesta.' listing exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and bonds.

Table titled 'Bursa de Viena.' listing exchange rates and prices for various goods and currencies in Vienna.

Table titled 'Bursa de București.' listing exchange rates and prices for various goods and currencies in Bucharest.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Ofert de vânzare.

Eu subsemnatul vând din mână liberă bunul meu din comuna M-Silye, cercul Maros-ujvár, comitatul Albei-inferioare (Transilvania). Intravilanul are o extindere de 10 jugere cu mai multe zidiri și anume: O casă de peatră și cărămidă cu acoperiș de șindilă, conține 5 încăperi, o culină și o cămară. În apropierea acestei case, mai este și altă zidire pentru servitori cu cuptoarele necesare de copt, 3 grajduri acoperite cu șindile pentru vite și încă un grajd pentru prășila de râmători (magazin pentru grâu și un șop, ambele acoperite cu șindilă). Pe acest complex sunt 5 fântâni toate la îndemână. De acest bun se mai tin încă 5 case cu intravilan în comuna M-Silye.

Complexul extravilan se află comasat în o tablă și numără 374 de jugere de pământ arător, de cosit și de pășunat.

Tot în acest complex este un codru în parte sădit cu fag în parte tăiat de 62 de jugere. Mai sunt și vii și locuri acomodate pentru sădit într-o extindere de 10-12 jugere

Statul vitelor:

20 de boi mari, o ciurdă de juncani și vite mărunt de 40-50 bucăți, 6 cai, 4 asini, 20 de scoafe.

Recunite de economie precum 5 caré lungi, pluguri și grape de fer, încă se tin de ceest bun.

Comuna e de 2 ore dela Marosujvár, 2 ore dela Blaj, 3 ore dela Nagy-Enyed și e mărginită cu complexul dela Bethlen-Szt-Miklós unde creându se gară de tren vicinal, comuna va deveni cu mai mult de o oră mai apropiată.

Acest bun cu toate apartinențele sale aci înșirate îl vând cu 55.000 f.

Cumpărătorii pot în persoană conveni cu subscrisul în luna lui August a. c. în comuna M-Silye, ear' de aci încolo se poate corăspunde prin epistolă.

Biserica-Albă (Fehértemplom) în luna lui Iulie 1896.

Imre Kozma,

[1897] 3-3 jude regesc de tribunal.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retgeaneanul.

Acest op, care se extinde pe 216 pagine, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

Portretul domnului
Dr. V. LUCACIU.

în mărime de 38x28 cm.

Cu 50 cr.

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

în mărime 33x50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Românii la Dobrișin

12 Noemvrie 1892.

Prețul 1 fl. v. a.

TABLOUL
CONDAMNAȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.

Prețul 2 fl.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“
DE
IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Păpărușă Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Telu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Indărănioul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blastem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bejena Némcová, tradusă din limba boacă de Prof. Dr. Urban Iarňík. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Ecaterina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genușotos.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peștor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baiadă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecini.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nascou-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Anton Ghiblason. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Possoul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mioa Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Busalin pécourarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoia. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milloj.** Novela de I. Turgheniev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și prosto tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recunite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ și A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.